

KONKLUZJE RADY DS. EDUKACJI, MŁODZIEŻY I KULTURY

z dnia 21 lutego 2005 r.

dotyczące młodzieży w ramach śródkresowej oceny strategii lizbońskiej

(2005/C 85/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając:

1. Cel wyznaczony przez Radę Europejską na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r. i potwierdzony na posiedzeniu w Sztokholmie w dniach 23 i 24 marca 2001 r., polegający na tym, aby Unia Europejska stała się „najbardziej konkurencyjną i dynamiczną na świecie gospodarką opartą na wiedzy, zdolną do trwałego wzrostu gospodarczego, zapewniającą większą liczbę lepszych miejsc pracy i bardziej spójną społecznie”;
2. Białą Księgę zatytułowaną „Nowy impuls dla europejskiej młodzieży” przyjętą przez Komisję dnia 21 listopada 2001 r., uznającą, że „Strategia ta wyznacza nowe cele dla różnych dziedzin polityki blisko związanych z młodzieżą, takich jak edukacja, zatrudnienie, uczestnictwo społeczne, informacja i społeczeństwo obywatelskie”;
3. Rezolucję Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. przyjmującą, na podstawie wspomnianej Białej Księgi, otwartą metodę koordynacji jako nowe ramy współpracy w sprawach młodzieży i proponującą wprowadzenie spraw młodzieży do innych polityk i programów;
4. Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 4 i 5 listopada 2004 r., przyjmujące do wiadomości list szefów państw lub rządów Francji, Niemiec, Hiszpanii i Szwecji podkreślający znaczenie czynników demograficznych w kształtowaniu przyszłego rozwoju gospodarczego i społecznego Europy oraz wzywający do opracowania „Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży”.
5. Komunikat Komisji na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2005 r. („Współpraca na rzecz wzrostu i miejsc pracy — nowy początek dla strategii lizbońskiej”) w sprawie śródkresowej oceny strategii lizbońskiej, stwierdzający, iż „nadal potrzebujemy wizji społeczeństwa, które może zintegrować zarówno ludzi starszych jak i młodych” i podkreśla „pilną potrzebę działania”.

PODKREŚLA

6. Wagę punktu widzenia młodzieży w strategii lizbońskiej, z uwzględnieniem rozwoju demograficznego, gospodarczego, społecznego i politycznego Unii Europejskiej, a w szczególności jej starzejącego się społeczeństwa;
7. Wkład, jaki wnoszą zdolności innowacyjne młodzieży, jej duch inicjatywy i przedsiębiorczości, mobilność i

zdolność integracji wielokulturowej w zakresie konkurencyjności, trwałego wzrostu i spójności społecznej;

8. Ważność skoordynowanej, spójnej i wielokierunkowej polityki nakierowanej na młodych ludzi;

9. Znaczenie, w tym kontekście, Białej Księgi na temat młodzieży, zwłaszcza otwartej metody koordynacji i włączenia młodzieży do innych polityk, jak również potrzebę wzmocnienia współdziałania i wzajemnego uzupełniania się różnych polityk i programów mających wpływ na młodzież;

10. Że lepsze zrozumienie młodzieży i warunków życia młodych ludzi jest wstępnym warunkiem określenia skutecznych działań mających na celu zachęcenie młodych ludzi do pełnego wykorzystania swojego potencjału;

11. Że aby strategia lizbońska odniosła sukces, potrzebuje wsparcia młodych ludzi.

PODZIELA

12. W związku z tym, opinię wyrażoną przez Komisję, że strategia lizbońska musi „zapewnić, aby proponowane reformy pomogły w daniu młodym ludziom pierwszej szansy w życiu i wyposażeniu ich w umiejętności potrzebne przez całe życie”;

13. Troskę wyrażoną przez Komisję w komunikacie na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2005 r., że należy skoncentrować się na młodych ludziach w pewnych kluczowych obszarach takich jak zatrudnienie, pogodzenie życia rodzinnego i zawodowego, inwestycje w kapitał ludzki, oraz badania i rozwój.

UWAŻA, ŻE

14. Na podstawie istniejących instrumentów i mechanizmów, podejście takie, skierowane na młodych ludzi, powinno być skutecznie zintegrowane w polityce przewidywanej przez strategię lizbońską;

15. Konkretny wysiłek na rzecz młodych ludzi muszą wziąć pod uwagę równość płci i być stosowane jednakowo do młodych ludzi o mniejszych możliwościach, w szczególności w zakresie edukacji, zatrudnienia, integracji społecznej i mobilności;

16. Czynne uczestnictwo młodych ludzi w społeczeństwie jest zarówno celem, jak i metodą gwarantującą zaangażowanie obywateli Europy w cele lizbońskie i przyczyniającą się do rozwoju osobistego młodych ludzi, ich integracji społecznej i ogólnej spójności społecznej. W rezultacie, stanowi ono dodatkowy czynnik sukcesu strategii lizbońskiej.
- ZACHĘCA RADĘ EUROPEJSKĄ DO:
17. Włączenia, w ramach śródkresowej oceny strategii lizbońskiej oraz rozmów dotyczących komunikatu Komisji na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2005 r., inicjatywy dotyczącej Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży, obejmującego w szczególności zatrudnienie, spójność społeczną, edukację, kształcenie, mobilność, oraz pogodzenie życia rodzinnego i zawodowego;
18. Określenia kierunków konkretnych działań wymaganych do wdrożenia tej inicjatywy we wszystkich odpowiednich sektorach;
19. Wzięcia pod uwagę zamiaru Komisji przyjęcia komunikatu w sprawie tej inicjatywy;
20. Powierzenia Komisji i Państwom Członkowskim zadania zapewnienia pełnego zaangażowania młodych ludzi i organizacji młodzieżowych w tę inicjatywę, między innymi poprzez „Europejskie Forum Młodzieży”.
21. Monitorowania wdrażania Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży poprzez mechanizmy sprawozdawcze Strategii Lizbońskiej, oraz wezwania Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury do wniesienia wkładu w monitorowanie tych aspektów w zakresie własnych kompetencji.
-